

Стамат В. М.

*канд. екон. наук, доцент,
доцент кафедри менеджменту та маркетингу*

Кравченко А. Є.

*здобувач вищої освіти спеціальності 242 Туризм і рекреація
Миколаївський національний аграрний університет
м. Миколаїв, Україна*

ЗЕЛЕНИЙ ТУРИЗМ В УКРАЇНІ: ВИКЛИКИ СЬОГОДЕННЯ

Україна має дуже високий туристично-рекреаційний потенціал. Країна багата неповторними природними та рекреаційними ресурсами, об'єктами національної та світової спадщини, де відбуваються вагомі економічні, культурні та суспільні події. У кожному куточку держави є великий спектр потенційних туристичних об'єктів і комплексів, які валять око та мають попит серед туристів, як іноземних, так і громадян держави. Зелений туризм належить до числа високоприбуткових галузей світової економіки. Він посідає головне місце серед соціального й культурного розвитку, утримування рівня й якості життя в країні. Прискорений розвиток туризму викликав швидку зацікавленість до вимірювання впливу туризму на економічне зростання країн та регіонів. В Україні неабиякий розвиток отримав зелений туризм. Цьому сприяли такі чинники, як: присутність приватних житлових будинків, рекреаційні ресурси й розвиненість підприємств туристично-рекреаційного обслуговування.

Актуальність питання щодо розвитку сільського зеленого туризму в Україні спричинений необхідністю розв'язати проблеми соціально-економічного сучасного села. На сьогоднішній день уряд виділяє туризм одним із першочергових перспективних напрямів. Ті стандарти, що діють зараз, вірогідно можуть сформувати сприятливі умови для розвитку туристичного ринку з різноманітними туристичними послугами.

У нашій країні розвиток сільського туризму почався в 1996 році. Хоч і розвиватися почав пізно та попри це став популярним серед відпочиваючих та господарів, які приймали до своїх будинків. Понад 20% території України – це зони для відпочинку, гори та приморські ландшафти, а також придніпровські зелені зони, серед яких зберігаються національні традиції, фольклор, музеї та церкви. Це більше 500 населених пунктів, що мають історичну та культурну спадщину, біля 30 регіональних й національних парків та садиб [1].

Виходячи із досліджень фахівців, основними регіонами для розвитку зеленого туризму можемо зазначити такі:

- західний регіон: Закарпатська, Івано-Франківська, Львівська, Хмельницька області;
- південний регіон: Запорізька, Миколаївська, Одеська, Херсонська області;
- центральний та північний регіони: Київська, Полтавська, Чернігівська області [1].

Беручи до уваги такий поділ, можна додати, що весь Південний регіон на сьогоднішній день неможливо розвивати, через повномасштабне вторгнення, яке почалося 2022 року 24 лютого. Херсонська та Запорізька області повністю не придатні для розвитку через небезпеку, у Миколаївській та Одеській областях під розвиток можуть потрапити лише центральні та північні райони. Під загрозою також знаходиться Чернігівська область – Північний регіон, яка знаходиться близько до кордону з рф. Попри те, що ці регіони є пріоритетними їх неможливо розвивати через постійну небезпеку, обстріли та невелику відстань від кордону або тимчасово окупованих територій.

Компанією GfK Ukraine проводилися дослідження попиту на ринку туристичних послуг у зеленому туризмі. Закарпатська область є найбільш перспективною для розвитку зеленого туризму. Однією з найкращої переваги є вдале розташування, а саме межування відразу з чотирма країнами Центральної Європи: Румунія, Угорщина, Словаччина та Польща. На сьогоднішній день в цих умовах це ще й один з найнебезпечніших регіонів України.

Зелений туризм можна впевнено віднести до прибутку та стабілізації економічної ситуації, бо проживання в садибах не безкоштовне, в середньому турист сплачує до 1 000 гривень за одну добу, а за рік це дає можливість заробити до 300 000 тисяч гривень. Це впливає і на добробут селян, а також робочі місця аби доглядати за садибами. Новими робочими місцями можна призупинити міграцію селян закордон з метою заробітку [2].

Перед більшістю українців постає питання з необізнаністю такою формою туризму, як зелений. Основною проблемою є недостатнє пропагування даного виду відпочинку в ЗМІ, також ще можна додати малу залученість місцевої влади до підтримки розвитку даного виду туризму. Для подальшого розвитку туризму варто проводити більше періодичних тренінгів та семінарів для власників садиб, що є задіяними в сільському туризмі. Розвивати знання англійської мови в нашому суспільстві, також створити добре розвинену інфраструктуру та і взагалі подбати про слабкі сторони [3,4,5].

Отже, подолати актуальні соціально-економічні проблеми можливо через розвиток сільського зеленого туризму заохочуючи українців до участі в розвитку. Адже Україна багата мальовничими пейзажами, достатньої кількістю садиб, національних парків та горами, річками та озерами.

Література:

1. Дідик. Н., Варшава О. Розвиток зеленого туризму – пріоритетне завдання для України. *Економіка і суспільство*. 2017. Вип.9. URL: https://economyandsociety.in.ua/journals/9_ukr/133.pdf (дата звернення 04.03.2024).

2. Дюк А., Бурлака Н. Розвиток зеленого туризму в Україні. *Ефективна економіка*. 2018. Вип.1-22. DOI: 1032702/2307-2105-2018:12.118. URL: http://www.economy.nauka.com.ua/pdf/12_2018/120.pdf (дата звернення 04.03.2024).

3. Стренковська А., Євдокімова О. Проблеми та перспективи розвитку зеленого туризму в Україні. *Розвиток продуктивних сил і регіональна економіка*. 2019. Вип. 38-2. URL: http://bses.in.ua/journals/2019/38_2_2019/10.pdf (дата звернення 04.03.2024).

4. Стамат В.М., Матвієнко С.В. Розвиток рекреаційного туризму в Україні. *Актуальні проблеми економіки, фінансів, обліку, менеджменту і права: теорія і практика: збірник тез доповідей Міжнародної науково-практичної конференції (м. Житомир, 8 квітня 2023 року)*. Житомир: Центр фінансово-економічних наукових досліджень. 2023. С. 32-33.

5. Стамат В.М., Смирнова А.А., Савченко Н.С. Споживча поведінка на ринку туристичних послуг регіону. *Вісник аграрної науки Причорномор'я*. 2018. Вип. 4. С.23-33.